

עכשיו שכרתי לי תיבת דואר, ואינני מש-
לם כלום לנושא המכתבים התוצפן.
ד"ר ק. ש.

מדי פעם לפעם אנו קוראים בעתונים על
הוצאתה של סדרת בולים חדשה. מדוע
מוציא הדואר כל פעם בולים חדשים ולא
צורך, וכשצריך להוציא פעם בולים באמת
לכבוד עניין חשוב, הם מכילים את הדבר
בנימוקים שונים?
לדונמה אני מביא את כולו הציפורים,
שהוציא הדואר, והתעלם בכלל מהוצאת בול
לזכר עולי הגרדום — למרות שהוצע לו.
האם הדואר מוציא בולים כה רבים רק
מתוך חישובים חומריים נרדיד?
י. דוד, תל-אביב

צלב בלב

מתוך סקרנות הלכתי לראות את תוכנית
הפיסית שעריית תל-אביב מתוכננת להקים
על חורבות שכונת מנשיה. רצייתי פשוט
להיווכח אם נכון הדבר כי בתוכנית העיר,
שתוכננה על-ידי אדריכלים גרמניים, מופיע
צלב הקרס (העולם הזה 1957).
והנה התברר לי כי אומנם כן הדבר, ו-
ראיתי את הנבלה העומדת להיבנות בלב-
ליבה של עיר בישראל.
יש להרים קול זעקה מרה נגד ביצוע הד-
תוכנית הגרמנית. אל יתביכו לנו ביאונרס-
יות יהודיות של אדריכלים גרמניים, ואל
ינסו להוכיח לנו את עברם הנקי מנאציזם —
ביצוע תוכנית גרמנית בעיר ישראלית —
כמחווה כיריקה בפני כל עם ישראל, והכחמת
שם של כל ששת הפיליונים שנטבחו על-
ידי הנאצים.

משה ברנשטיין, תל-אביב

צילומים בדעדיים

מה שהרגיז אותי היו שתי התמונות הד-
מכוערות, האחת בשער והשניה בעמודים הד-
פנימיים, שהתיימרו להראות אותי במבחי
הבד לסרט "מרוסיה באהבה" (העולם הזה
1960).

תמונות אלו ראיתי בפעם הראשונה בחיי,
מעל נבי דפי עיתונכם. רק אז הפתבר לי
שכניראה הצליח ה-

צילם לקלטת תמונות
אלו בשעת התזרות
לסרט שמרסיו ואנו-
כי ערכנו. תמונות
אשר אסור היה עלי-
הן להתפרסם, והן
לא פורסמו באף עיר-
תון או שבועון אחר
בעולם מלבדכם.
בחורשים האחרונים
מתפרסמת כתבות
ותמונות עלי בעיתון
נות האנגלית, האי-
טלקית והגרמנית כי
אופו קבוע, וכל ה-
תמונות הנין צנועות
ומכוברות. בין חוגי
העיתונאים ותברותי
ההסרטה פה אני יודעה כנעה רצינית הד-
מכבדת את עצמה, ופירוטמי מה הוא נאה
ומכובד, כשם שהיה בארץ.
במשרד לסרט "קירקס היופי" — זהו סרט
אנגלי ולא צרפתי, המוסרט בקאן ובלונדון.
ואשר בו היתי גם העזרת הסכנית. כמד-
כן אני משחפת בו את התפקיד של הנערה
היפה ביותר בעולם. עליוה גרה, לונדון
התמונה שנשלחה בעידי הקוראה גור, כפי
שהיא מוצאת בו עליוני עצמה — ראה גלופה.

שירה לאופירה

להלן שיר לילדים, מעל לניש ששעשרה
בלבר, שחובר בעקבות וידויה של המזדנבת
אופירה נוימן (העולם הזה 1959):
היה היתה פייה מארץ אופיר / תיממה
וזכה כעין הספיר. / צניעות וענוה היו
לה לחוק, / ממנה רחקו חוצפה, לעג וחזק.
ויהי היום, / יום רע ומכה, / ויחשק
בנפשה שר רע ואכזר, / הוא גייס הכספים,
גם קנה הכרטיס / וישלח הנאוה אל מעבר
אמלנטים.
הו, מה אופללה היא בארץ שביה, /
רק טיול ורק נופש היו מנתחלקה, /
נופה כחש וכעמט ירדה שאול / לולא פתע
הופיע רלף הגורל.
רלף הקוסם, מטוב ערבי-לידי, / נשמחה
הוא הציל מכנפי אשמדאי / אך כבוד אל
חיקו משיבה היא רוביטוב / שוב הופיע
לימי, השד החצוף.
וינחש וילחש ברוב ערמה גם יקסום, /
שוב את נפש אופירה כבש הוא עד תום, /
שוב גייס הכספים, וקנה הכרטיס, / וישב
את אופירה מעבר לאמלנטים.
לעיר האורות הוא שלחה, בתקווה כי
האור / לנפשה החסוכה הוא הצליח לתרו-
/ ושוב סבלה האופללה בפלונות-המאר /
ותחליט ביאוש — אהיה לאחר.
גימי — טעות אחת עשית: / שאותה
מהכלא משיתו / א. א., חיפה

מי ינחם את מנחם

זה באמת סחריד. יושב לו הפטריוט הד-
ישראלי הזה בארצות-הברית (העולם הזה
1959), ומנלה במכתבו שהוא מלא בושת עד
עמקי נשמתו. מדוע?
מסיבה פשוטה: תל-אביב, שלמענה ולמען
ישראל נלחם בכבודה, התמלאה בתיבושת.
אני משתתפת בכנות בעצרו של מנחם נל,
אולם רצוני לשאול אותו מספר שאלות:
האם בחו"ל בתיבושת הם נקיים, ומשום כך
הוא מעדיף שלא לבוא לישראל? האם נלחמת
למען חרות עמו או למען ירידה להו"ל?
נשתדל לנקות את תל-אביב כדי שיהיה לך
חשק לחזור למדינה למענה ולחמט.
מלכה בן-מיכאל, כרכור

זכות הקדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את תצלומיהם למכתבים.

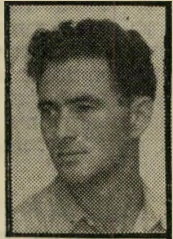
העולם הזה 1362

האם אתה יהודי?

ויכוחי הדת ושאלת מיהו יהודי, מקבלות,
לנבי הישראלי היושב בחו"ל, מיסד שונה
מזה המעורר הד בישראל. הזמן לי לפגוש
לא מזמן בחור מדנמרק, שביקר בישראל.
בחר סקאנדינבי, אציל נפש, חסר רעות
קרומות, היה הוא מוזעזע כאשר שאלוהו
בארץ, על כל צער ושעל, את אותה השאלה:
האם אתה יהודי?
בדנמרק, ארץ בה הנשואין ביו גזע לנוע,
בין דת לדת, הם עניין רגיל של יום יום,
מקבלים הדברים נוו שחור הרבה יותר מי
אשר אילו היה הדבר קורה בגרמניה הי
אחרת. לכן אל תופתע לישכתה-תיירות הי-
ממשלתית אם התיירות מדנמרק תקטן בשל
כד. יוסף עצמוני, קופנהגן

התכתאות דמגוגיות

בין פסוקי השנה של גליון ראש-השנה
(העולם הזה 1958) מצאתי את הפסוק הבא,
בשמו של פרופ' אנדרי שוראקי: "מאז אבר-
הם אבינו ועד המאה ה-17, איאפשר היה
לנקוב בשם יהודי אחד מיוצאי אירופה,
שעשה דבר שנאמר

חסק בהיסטוריה ל-
דורות הבאים".
השאלה היא: האם
התכוון הפרופסור הי
נכבד להיסטוריה הי
כללית, או לישראי-
לית? והאם התכוון
הוא ליהדות ספרד
או אישכנז?
עד ימי כיבוש הי
ארץ על-ידי פומפי
יום הרומי (63 לפ-
ני ספירת הנצורים)
אין לדבר בכלל על
יהדות אירופה, כי
אם על יהדות אסיה
ואפריקה (מצרים ו-
חבש). אך, אם כן,
כיצד מתבטא הנ"ל באופן כה דמגוגי על הי-
מיר (1800 מתוך 3500) השנים הכלולות
בהגדרתו?

רפפורט

כיצד מתבטא הנ"ל באופן כה דמגוגי על הי-
מיר (1800 מתוך 3500) השנים הכלולות
בהגדרתו?
כולנו יצאנו אברהם אבינו, וכדאי להי-
כיר כוא את דבריו של מלאכי, אחרון נביאי
הספר: "הלא אב אחד לכולנו, הלא אל אחד
בראנו — מדוע נבנו אים באחיו, לחלל
ברית אבותינו?"
לסיכום, הרי הרשימה המבוקשת: רבנו
נרשום מאור הנולה — יהדות אישכנז. רבנו
משה בן מימון — יהדות ספרד. קולומבוס
— שהיה יהודי מן האנוסים.

מרדכי רפפורט, טבריה

הצבא מהפך

למטרא הסיפור במדורה של רחל המרחלת
על ההריונות הקצרים של הבנות הרחיות
(העולם הזה 1954) — הודעת. עובר
נורמאלי חייב להיות ברחם אמו תשעה חד-
שים, כדי להיוולד בריא. מצב חדש זה
עלול לנוון את עמנו.
הרעפס הברוק הוא: כנות תיות — לי-
צבא. שם יתחננו גם מפני דברים שכאלהו
שלמה ירק, טבריה

כאן איספהן

שמחנו לקרוא את הכתבה שהופיעה בשבוי
עונכם בשם "הפלא באיספהן" ומודים לכם על
כתבתכם האוהדת על
עבודתנו באיראן.
הננו שמחים על
שניתן לציבור הישי-
ראלי לשמוע משהו
על פעולתנו כאן.
יצחק נוריאן,
טהרן

נצה המוביל

במאמרם הראשון
על "מוביל הכסף הי
ארצי" (העולם הזה
1960) טענתם כי
הלק ממים אלה יו-
רמו חזרה לכינרת,
ייצור בדרכו את הי-
כות ההידרותרמלית
הדרוש למוביל כולו.
אדי יבול הלק ליצור די כוח בשביל לי-
המוביל? מים היוררים לכינרת יכולים לי-
צור כוח חשמלי רק בכמות קטנה מו ה-
דרושה להעלאת עצמם. או שמא ניליחם
פיתרו לשאיפה האנושית העתיקה ליצור
תנועה ניצחית?
בועז הררי, ירושלים

לאו דוקא. אין במוביל פרטואום מובילה.
אם הקורא הררי יקרא בעיון את הקטע כד-
לו, יעמוד על טעותו. באותו שלב לא דובר
עדיין על שאיבת המים מן הכינרת, אלא על
הורמתם מן הירדן. על-ידי הורדת חלק מן
המים לכינרת הנמוכה, ניתן היה לייצר את
הכוח החשמלי שהיה נדרש לתיפעול כל הי-
מוביל שתוכנן אז.

צרות בצורות-הדואר

את המכתב הבא שלחתי למבקר-הסרינה.
צריך לבוא סוף לשחיתות הזאת:
לפני כשנה הודיעני נושא-המכתבים, הי-
מכיא דואר לכיתי, כי אם לא אשלם לו סך
הורשי של 5 ל"י — הוא יפסיק להביא לי
מכתבים.
לא היתה לי ברירה, ומשום שלא רצייתי
לקפח את פרנסתי — התלויה רובה ככלת
מכתבים — מלאתי את כששתי. יחד עם זאת
התלוננתי בכתב בפני סנהל הדואר בתל-
אביב.
לא עברו מספר שבועות, ונושא המכתבים
הביא את מכתב-תלונתי חזרה, תוך איום
שאם לא אתורר כי הוא יפעיל את הזהרתו
הלכה למעשה. לפני כמה חודשים נסטר אחד
מאורחי העיר, ונושא המכתבים הודיעני
כי הוא הפסיד בכך חמש לירות, ולכן עלי
שלם לו כעת 10 ל"י כל חודש.

**לאמניק המצטיינים
שזכו בפרס
"כנור דוד"**

לשנת תשכ"ג

גילה אלמגור

מרדכי בן-שחר

מנחם גולן

דינה דורון

נחמה הנדל

חיים טופול

שמעון ישראלי

יוסף מילוא

להקת התרנגולים

ול"דיעות אחרונות", יום הפועל

שאו ברכה

"הבימה", התיאטרון הלאומי

התיאטרון הקאמרי

התיאטרון העירוני חיפה

תיאטרון "אהל"

תיאטרון "זוטא"

תיאטרון "זוית"

תיאטרון העונות

מועדון התיאטרון חיפה-ת"א

תיאטרון השלושה עשר

אולפני סרטים "גבע"

קרן התרבות אמריקה-ישראל

תיאטרון משה הלוי

ביום א', 20.10.63, בשעה 5.00 אחה"צ, תתקיים במועדון
"החמאם" ביפו, פגישה ראשונה של "החוג לבעיות
המזרח התיכון". ד"ר ש. שרשבסקי, יו"ר אגודת "איהוד"
ועורך "נר", ירצה על: "יחסי יהודים וערבים בא"י לפני
קום המדינה".

הכניסה חפשי ת. נוער וסטודנטים מוזמנים.

ועד הנוער הישראלי לאחוזת היהודית-ערבית
סניף תל-אביב, ת. ד. 23113, תל-אביב

"העולם הזה"

דמי מינוי לשנה אחת:

בארץ 30 ל"י

לכל ארצות תבל (בדואר רגיל) 30 ל"י

בדואר אויר

לקפריסין 35 ל"י

לכל ארצות אירופה, פרס ועדן 45 ל"י

לכל ארצות אפריקה 55 ל"י

לכל ארצות אסיה 55 ל"י

לארצות-הברית, קנדה, קובה ומקסיקו 65 ל"י

לדרום אמריקה 75 ל"י

לאוסטרליה וניו-זילנד 85 ל"י